

Dunaj 5. Maja 1880.

Draga sestra!

Jatto me je iznenadilo Tvoje pismo, vse bi si bil poprej mislil o Jožetu, samo tega ne, da so ga kopet poklji cali na Kobjek. Gotovo jim je radnjič dobro dopadel in ustrezal, ker ga imajo tako radi. Kaj mora vendar biti temu vzrok? Jaz se spominjam, da govori na necem mestu sv. evan² gelj; da bog siske skuša, ki so pravični in iske tepe, ki jih ima rad. Glej! gotovo mora biti to pri Jožetu. Jaz bi mu soraj rekel, da naj nikar solitko ne moli in ne hodi v cerkev, da se mu ne bo dogodilo potem kaj takega neugodnega. To je gotovo, da istega vse črti in mu nasproduje, ki neče biti, kakor je hudoben svet. Kakar je človek gasel mej solovaje, mora prekleji nati gorje nego vsi drugi, potem

mora biti on Raj nezadovoljen, to
spoznam iz njegovih pisem. Se bo že
vnesel, vsaj se še lesnika zmede.
Nana mi kar nič ne piše, mislim da
se ji tudi Raj kar pod nosom. Naj bo!
Karor je rado. Dobro je pa, da vsaj se
ostane na starem. — Ti se pa ni kar
toliko ne ženi z delom, polahko, po
časi, vsaj ne boš tja v tve živela, ču-
vaj zdravje in se dobi. Ti ni treba za
to marati, če je Jože v Ljubljani.
Slabo se mu ne godi, vsega pa tudi
ne bo Ronca v teh sedmih. Ne bi bilo
dobro, da bi Ti prišli oče pomagat?
Da moras imeti o staro veliko potrpljenje,
sem prepričan, vendar je boljše, da jo imas
pri sebi. Ne bodi nikdar pre dobra z njo,
in tudi ne preveč osvoda proti nji,
stari ljudje so karor otroci.
Dežuje tudi tukaj preveč, danes si je
zopet solace. O lozih Ti pisem pri-
hodnjic natančneje, ker je danes že
po prostoru. Slednjic Ti se priporo-
čam, da čuvas svoje zdravje, ni kar
se preveč ne ukvarjaj z delom. Primi
porodave ga sebi in Jožeta od svojega
brata
Franja.